

Már nincs időnk!

VISSZHANG - LXV. évfolyam, 27. szám, 2021. július 9.

A június 25-én megjelent számuk 8. oldalán lévő két írásra szeretnék reagálni. Egyrészt Báron György nekrológjából értesültem (szégyellem) Mátyás Győző haláláról. Mindig a jók mennek el idő előtt! Imádtam az írásait pontos fogalmazásáért, tárgyyszerűségéért stb. Nagyon fog hiányozni.

Az oldal másik írására ez már nem igaz (Radnóti András: [Amikor a győzelem is vereség](#), ÉS, 2021/25.).

Elovestam egyszer, majd abban a hiszemben, hogy bennem van a hiba, két nap múlva még egyszer. Az eredmény nem változott: értetlenség.

Miért utál minket a szerző, miért javasol még négy évet ebből a borzalomból? Farkasházy Tivadar zseniális szavaival, remélem, jól idézem: *Nekünk már nincs időnk!* (ÉS, 2021/20., máj. 21.)

Nem kívánok a cikk egészével foglalkozni, meghaladná egy doktori disszertáció terjedelmét (megvolt), inkább kiemelem a legbosszantóbb megállapításait.

Mindig zavar, ha egy írásban van olyan, amivel egyetértek, most ilyen a mindenki által értelmezhetetlen, erkölcsileg védhetetlen zugló jelölt kollektív támogatása, de ettől a cikk lényegét érintő, alapvető gondok megmaradnak, még akkor is, ha teljesen jogos a felvetés.

Az első idézet: „Az Orbán-világ pepitában, kevesebb erővel, kevesebb tehetséggel, még kevesebb hozzáértéssel, remélhetőleg kevesebb aljassággal és még több közröhejjel.”

Nem tudom, mire gondol Radnóti András, amikor azt írja, kevesebb erővel – mit is? A korrupciót, amiről tudjuk, e rendszer lényege? Hogy kevesebb tehetséggel, hozzáértéssel? Ezeknél? Lehetetlen! Mégis kikre gondolt a mostani gárdából? Káslerre vagy az univerzális Szijjártóra, a virológus és gazdasági zsenire? Aki létrehozta csapattársainak a kereskedőházakat, amelyekből tizenhatot be kellett zárni, a tizenhetedik még működik méretes veszteséggel? Ezt érti a szerző jó kormányzáson? A világelső halálozási adatokat?

Radnóti nem érti vagy nem akarja érteni, hogy Orbán leváltása nem egy emberről szól, hanem egy rendszerről, amit a neve fémjelez. Ez nagyon is támogatható cél! Hogy később mi lesz, ne prejudikáljuk, én inkább kipróbálnám, mire mennénk kevesebb aljassággal.

A pártokról. Felhívnám a cikk szerzőjének figyelmét arra a tényre, hogy a DK 2002–2010 között még nem létezett, a Jobbik (igazán nem a szívem csücske) sohasem volt kormányzó erő, az MSZP pedig (szerencsére) lassan eltűnik a politikai palettáról. Akkor ők fognak mindenről dönteni? A szakpolitika, bárki irányítja, lényegtelen? Nem lenne hatástalan, ha elolvasná az ellenzék közös programját. Én megtettem.

A többi pártról. Radnóti András érzékelhetően roppantul kedvel néhány pártot. Mondjuk a Momentumot és a Párbeszédet én is. De felhívnám a szerző figyelmét arra, hogy az utóbbi évek óta az MSZP-vel jár kéz a kézben. Az LMP hányszor járult hozzá a kétharmadhoz, továbbá az Alkotmánybíróság fideszes lenyúlásához? Ez utóbbi pártból hány használható embert lehet megemlíteni? Talán az én hibám, de mindössze egy ember jutott az eszembe. Az MMM szimpatikus társaság, csak épp a támogatottságuk a KDNP-ével vetekszik. Gyanítom, ez jó pár év múlva sem fog megváltozni.

Még két észrevétel. Egyrészt Orbán addig, amíg dől a lopható pénz, nem lép ki az EU-ból. Ha mondjuk az alkotmányossági okok miatt elzárják a csapokat, ezek kinyitását feltételekhez kötik, akkor viszont azonnal. Ma még persze nem. Ráadásul ez nem igazán érdem.

Azt aztán végképp nem hiszem, hogy a Fidesz híveit megzavarná egy kis arányú győzelem. Épp ellenkezőleg. A tábor önbizalmát inkább növelné.

Maradnék a korábbi gondolatnál: már nincs időnk!